

۶۴- ای منجذب الی ملکوت البقاء

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۶۴- ای منجذب الی ملکوت البقاء

ای منجذب الی ملکوت البقاء، شمع روشن است و گل در چمن انوار است که از افق غیب نوار است و جام
حقست که لبریز در بزم تبریز و سرشار است الحان است که از حنجر طیور حدیقه وفا نمایانست. گوش هوش
از نداء الهی مهتر و مذاق از شهد عرفان نیر آفاق ملتد اهل بصیرت در جوش و خروشند و خفاشان در زاویه
خاموش در خواب خرگوش. تو که چشم بینا گشودی و دل بجانان دادی و گوی از میدان ربودی بتسبیح و
تهلیل محبوب یگتا مشغول شو تا شکرانه این نعمت کنی و ازدیاد موهبت طلبی.

ORIGINAL

AUDIO